

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

GLAVA(ONOGA) ŠTO JE DOŠLO O IMENIMA POSLANIKA ALLAHA

pomilovao ga Allah i spasio, i govora Allaha, moćan je i veličajan je: "Nije bio Muhammed otac (ni) jednoga (čovjeka) od vaših ljudi...", i Njegova govora, moćan je i veličajan je: "Muhammed je poslanik Allaha, a (oni) koji su sa njim žestoki su na (izvjesne) nevjernike...", i Njegova govora: "..... od poslije (tj. poslije) mene, njegovo ime je Ahmed....".

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Munzira, rekao je: pričao mi je Man (Ma'n) od Malika, od Ibnu Šihaba, od Muhameda, sina Džubejra sina Mutima, od njegova oca, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Za mene je (tj. Ja imam) pet imena: ja sam Muhammed i Ahmed, i ja sam brisač koji (je taj što) briše Allah sa mnom bezvjerstvo, i ja sam sakupljač koji (je taj što) će se sakupiti ljudi na mome stopalu (na mojoj nozi, na mome tragu, iza mene na Sudnjem danu, jer sam ja prvi ko će, koji će biti proživljen na Sudnjem danu, a iza mene će se proživjeti ostali ljudi i skupiti na Sudnji dan), i ja sam sljedovatelj (tj. posljednji, posljednji, zadnji Božiji poslanik)."

(od akibun: peta, pa akibun: zadnji, koji slijedi najzad kao peta.)

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar se nećete čuditi (tj. Zar se ne čudite) kako mijenja (tj. odbija, odstranjuje) Allah od mene psovanje (grdnju bezvjerničkih) Kurejševića i njihovo proklinjanje (kletvu). Psuju (grde) Muzemmema i proklinju (kletu) Muzemmema, a ja sam Muhammed."

(Muhammed je pravo i rođeno ime Vjerovijesnikovo, a Muhammed znači: mnogo hvaljen. Pod tim svojim imenom bio je općenito poznat. Kad je postao Božiji poslanik i počeo pozivati u Islam, Kurejševići koji nisu htjeli primiti Islam, među njima i njegov stric Ebu Leheb i njegova žena, počeli su nazivati između sebe Božijega poslanika imenom Muzemmemun umjesto Muhammedun. Muzemmemun znači: mnogo pokuđeni. A kako to ime šira okolina nije poznavala kao ime Božijega poslanika, njihove psovke i kletve su promašile svoj cilj.)

(Veli se da je žena Ebu Leheba u tom smislu i pjevušila ovako: "Muzemmemen kalejna. Ve dinehu ebejna. Ve emrehu asajna." A to znači: "Muzemmema mrzimo. I njegovu vjeru nećemo. I njegovoj zapovjedi otkazujemo (poslušnost, tj. ne pokoravamo se).")

GLAVA

pečata (Božijih) vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO JE NAMA Muhammed, sin Sinana, pričao nam je Selim, pričao nam je Seid, sin Mina-a, od Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Primjer moj i primjer (Božijih) vjerovijesnika je kao (jedan) čovjek (koji) je sagradio (jednu) kuću, pa je usavršio nju i uljepšao nju (i sve postavio) osim mjesta (jedne) cigle (u stvari: osim mjesta jednoga ćerpiča, nepečene cigle, dakle: osim mjesta gdje treba staviti još

samo jedan ćerpič koji fali). Pa su počeli ljudi (da) ulaze (u) nju, i (da) se dive (čude) i (da) govore: "Da nije mjesto (ove) cigle (ostalo prazno)."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Ismail, sin Džafera, od Abdullaha, sina Dinara, od Ebu Saliha, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Zaista primjer moj i primjer (Božijih) vjerovijesnika od prije mene (prije mene) je kao primjer čovjeka (koji) je sagradio kuću, pa je uljepšao nju i ukrasio je nju osim mjesta cigle (ćerpiča) od (jednoga) ugla (kuta). Pa su počeli ljudi (izvjesni da) obilaze (ophode) nju (da kruže okolo nje, oko nje), i dive se njoj (ili: njemu) i govore:

"Zašto se nije stavila ova cigla (ovaj ćerpič)?" Rekao je Muhammed a.s.):

"Pa ja sam (ta) cigla (s kojom je do kraja usavršena Božija vjera) i ja sam pečat vjerovijesnika (Božijih, tj. njihov završetak)."

GLAVA

smrti Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Urveta, sina Zubejra, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, preminuo (umro), a on je sin šezdeset i tri (tj. a on je imao tada šezdeset i tri godine).

A rekao je Ibnu Šihab: A izvijestio je mene Seid, sin Musejjeba, slično njemu (slično prethodnom hadisu).

GLAVA

nadimka Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

(Nadimak kod Arapa je dio vlastitoga imena koji se sastoji od dvije riječi od koje je prva riječ "ebun" za muške, a "ummun" za ženske osobe, a druga riječ je obično, ali ne uvijek, ime obično prvoga, prvorodenoga djeteta, ali i tu ima iznimaka. A puno ime se sastoji iz tri dijela: 1. kunja-nadimak, 2. ime, 3. ime oca. Još uz ime postoji nekad poseban nadimak po nekome pohvalnom, ili pokuđenom svojstvu i osebini, osobini, i ta vrsta nadimka zove se "lekabun, lakab". Ovdje se radi o prvoj vrsti nadimka koja počinje sa "ebun": ostac, a to se zove "kunja".)

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, pričao nam je Šubete od Humejda, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega (s njim), rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u (tj. na izvjesnom) trgu (pijaci), pa je rekao (jedan) čovjek:

"O Ebul-Kasime (O oče Kasima - a to je bio nadimak Muhammeda a.s., ali je na toj pijaci još i neki drugi čovjek bio koji je imao taj isti nadimak, i onaj ko je viknuo: "O Ebul-Kasime!", mislio je na onoga drugoga čovjeka, a ne na Muhammeda a.s.)!" Pa se obazreo

Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (pa je dozivač rekao: "Zvao sam samo ovoga.") pa je (zbog toga je onda Muhammed a.s.) rekao:

"Imenujte (se) sa mojim imenom, a ne nadimkujte se (tj. a ne nazivajte se, ne zovite se) mojim nadimkom (sa mojim nadimkom)!"

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Kesira, izvijestio nas je Šubete od Mansura, od Salima, od Džabira, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Imenujte se sa mojim imenom, a ne nadimkujte se sa mojim nadimkom."

PRIČAO JE NAMA Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan od Ejjuba, od Ibnu Sirina, rekao je: čuo sam Ebu Hurejreta (da) govori: rekao je Ebul-Kasim, pomilovao ga Allah i spasio:

"Imenujte (se) sa mojim imenom (Nadjevajte moje ime), a ne nadimkujte se sa mojim nadimkom."

GLAVA.

PRIČAO JE MENI Ishak, sin Ibrahima, izvijestio nas je Fadl, sin Musa-a, od Džuaajda, sina Abdurahmana:

Vidio sam Saiba, sina Jezida, sina (tj. stara) devedeset i četiri (godine, a još uvijek ga vidim u tim godinama) čvrsta (jaka, snažnoga), ispravnoga (tj. uspravnoga, nije poguren), pa je rekao (Saib): Već sam znao (tj. Već znam da ono) što se dalo meni uživati s njim (da uživam njega od) moga sluha i moga vida (sluh i vid koji mi se je dao da ga uživam znam da nije ni od čega drugoga) osim sa molbom (molitvom, tj. sa blagoslovom) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Zaista moja tetka (s majčinu stranu) odvela je mene k njemu, pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista sin moje sestre je bolestan, pa moli Allaha!"

("Šakin" znači: onaj koji tuži, i koji se tuži na bolest, a to znači: bolestan, pobolijeva.)

Rekao je (Saib): Pa je molio za mene (Muhammed a.s.), pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA

pečata (ili prstena Božijega) vjerovijesništva.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ubejdulaha, pričao nam je Hatim od Džuaajda, sina Abdurahmana, rekao je: čuo sam Saiba, sina Jezida, rekao je:

Odvela me moja tetka k poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista sin moje sestre pao je." Pa je potrao moju glavu, i molio je meni (za mene) za (Božiji) blagoslov. I očistio se (za molitvu - abdestio je), pa sam pio (pa sam se napio) od njegove vode (za čišćenje koja je preostala). Zatim sam ustao iza njegovih

leđa, pa sam pogledao (gledao, ugledao) k (jednome) pečatu (ili: prstenu) među njegova dva pleća (između njegovih dviju plećki). Rekao je Ibnu Ubejdulah: Cvijet (bijeli kolut, tj. Taj pečat je bio kao cvijet) od cvjetova konja koji je (tj. koji se nalazi u konja) između njegove dvije oči (između njegova dva oka). Rekao je Ibrahim, sin Hamzeta: Slično dugmetu sobe za mladu (tj. Slično dugmetu na zavjesama od kojih je napravljena soba za mladu).

(A veli se da i "el-hadžzeletu" znači što i "el-hudžletu", pa bi onda prevod zadnje rečenice glasio: Slično dugmetu cvijeta - a to će reći: Pečat među plećima Muhammeda a.s. je bio veličine i oblika slično dugmetu cvijeta na čelu konja, a to bi značilo: bio je okrugloga oblika kao dugme, puce, pule veličine cvijeta na čelu konja, i bio je bijele boje, jer je cvijet na čelu konja bijele boje.).